να παράσχει στον ενδιαφερόμενο τα αναγκαία στοιχεία για να μάθει αν η απόφαση είναι ή όχι βάσιμη.

4. Η εκπρόθεσμη ανακοίνωση στον ενδιαφερόμενο ατομικής αποφάσεως δεν μπορεί να επιφέρει την ακύρωσή της δεδομένου ότι η ανακοίνωση αποτελεί πράξη μεταγενέστερη της αποφάσεως και συνεπώς δεν ασκεί καμία επίδραση επί του περιεχομένου της.

5. Για να μπορέσει ένας υπάλληλος να ασκήσει προσφυγή, δυνάμει των άρθρων 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, κατά αποφάσεως της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, πρέπει να έχει προσωπικό συμφέρον για την ακύρωση της επίδικης πράξης.

Οι υπάλληλοι δεν έχουν κανένα έννομο συμφέρον από την ακύρωση του διορισμού άλλου υποψηφίου σε θέση την οποία δεν μπορούν να διεκδικήσουν εγκύρως οι ίδιοι.

Στην υπόθεση 111/83,

SANTO PICCIOLO, υπάλληλος της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, επικουρούμενος και εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Λουξεμβούργου Victor Biel, 18 A, rue des Glacis, τον οποίο όρισε και ως αντίκλητο,

προσφεύγων,

κατά

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ, εκπροσωπούμενου από τον Manfred Peter, προϊστάμενο του τμήματος νομικών διοικητικών θεμάτων, επικουρούμενο από το δικηγόρο Λουξεμβούργου 22, Côte d'Eich, τον οποίο όρισε και ως αντίκλητο,

καθού,

που έχει αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για θέση κυρίου διοικητικού υπαλλήλου (σταδιοδρομία Α 5-4) στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και της αποφάσεως που διορίζει στη θέση αυτή άλλον υποψήφιο,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους K. Bahlmann, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore και O. Due, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας, τα αιτήματα, καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. Επειδή στο τμήμα Ταμείο-Λογιστήριο της γενικής διευθύνσεως διοικήσεως, προσωπικού και οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου υπήρχε κενή θέση κυρίου υπαλλήλου διοικήσεως (σταδιοδρομία Α 5-4), το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δημοσίευσε την ανακοίνωση κενής θέσης υπ. αριθ. 3599, της 10ης Μαΐου 1982, για πρόσληψη, με μετάθεση ή προαγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων. Σύμφωνα με την ανακοίνωση αυτή, η προθεσμία για την υποβολή υποψηφιοτήτων έληγε στις 25 Μαΐου 1982.

2. Στις 18 Μαΐου 1982, το Κοινοβούλιο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης κοινοποίησε στα άλλα κοινοτικά όργανα δεύτερη ανακοίνωση κενής θέσης για την ίδια θέση (την ανακοίνωση κενής θέσης PE/A/75) προκειμένου να πληρώσει τη θέση αυτή με μετάταξη. Η ανακοίνωση αυτή είχε το ίδιο ακριβώς περιεχόμενο με την προαναφερθείσα ανακοίνωση κενής θέσης 3599, σε ό,τι αφορά τη «φύση των καθηκόντων» και τα «απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις» και συγκεκριμένα:

«Φύση των καθηκόντων

Υπάλληλος υπεύθυνος, υπό την επίβλεψη του υπόλογου για όλους τους τομείς δραστηριότητας της λογιστικής υπηρεσίας, της υπηρεσίας εισπράξεων και της υπηρεσίας ελέγχου των παγίων προκαταβολών.

Απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις

...

— πολύ καλή γνώση των λογιστικών μεθόδων·

— πείρα στον τομέα της πληροφορικής λογιστικής·

...»

Σύμφωνα με την ανακοίνωση μετατάξεως PE/A/75 μπορούσαν να θέσουν υποψηφιότητα οι υπάλληλοι των οργάνων

«— που έχουν βαθμό Α 5 ή Α 4 της σταδιοδρομίας του κύριου υπαλλήλου διοικήσεως (μετάθεση)

ή

— που έχουν τουλάχιστον 2 ετών αρχαιότητα στο βαθμό Α 6 κατά την ημέρα εκπνοής της προθεσμίας τοιχοκολλήσεως της παρούσης ανακοινώσεως (προαγωγή)».

Η προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων βάσει αυτής της ανακοινώσεως έληγε στις 3 Ιουνίου 1982.

3. Σε ό,τι αφορά την προαναφερθείσα ανακοίνωση κενής θέσης 3599, υποβλήθηκε μία μόνο υποψηφιότητα: Η υποψηφιότητα ενός υπαλλήλου με βαθμό Β 1· ο τελευταίος εξέφρασε την επιθυμία να λάβει μέρος σε εσωτερικό διαγωνισμό. Επειδή η ΑΔΑ έκρινε ότι η επείγουσα ανάγκη

πληρώσεως της κενής θέσης δεν επέτρεπε την οργάνωση τέτοιου διαγωνισμού, απέρριψε την υποβληθείσα υποψηφιότητα.

4. Σε ό,τι αφορά την ανακοίνωση κενής θέσης PE/A/75, ο προσφεύγων Santo Picciolo, διοικητικός υπάλληλος με βαθμό Α 6 (προακτέος) της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο Λουξεμβούργο, υπέβαλε, στις 27 Μαΐου 1982, την υποψηφιότητά του μαζί με βιογραφικό σημείωμα. Το τελευταίο περιείχε, μεταξύ άλλων, περιγραφή της επαγγελματικής πείρας του προσφεύγοντος και, ιδίως, των καθηκόντων του στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων, που αφορούσαν την τήρηση των λογαριασμών του προϋπολογισμού, την εμπορική και αναλυτική λογιστική και τον τομέα της πληροφορικής. Κατά το Κοινοβούλιο, η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος ήταν η μόνη που υποβλήθηκε βάσει της ανακοίνωσης κενής θέσης PE/A/75.

5. Ωστόσο, ο γενικός γραμματέας του Κοινοβουλίου αποφάσισε να ακολουθήσει τη διαδικασία προσλήψεως που προβλέπεται στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, προκειμένου να καλυφθεί η εν λόγω θέση. Προς το σκοπό αυτό υπέβαλε, με έγγραφο της 28ης Μαΐου 1982, στην επιτροπή ίσης εκπροσώπησης σχέδιο ανακοίνωσης πρόσληψης (PE/5/S) ουσιαστικά ίδιας με την προηγούμενη ανακοίνωση κενής θέσης PE/A/75, σε ό,τι αφορά τη φύση των καθηκόντων και τα απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις. Από το έγγραφο αυτό προκύπτει ότι η ανακοίνωση κενής θέσης PE/5/S επρόκειτο «να δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα» και ότι γενικός γραμματέας έλαβε την απόφασή του «ενόψει του εξαιρετικά ειδικού χαρακτήρα αυτής της θέσης».

6. Με έγγραφο της 28ης Ιουνίου 1982, που απηύθυνε στο γενικό γραματέα, η επιτροπή ίσης εκπροσώπησης δήλωσε ότι «η προσφυγή στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης δικαιολογείται ενόψει της ειδικής φύσεως της εν λόγω θέσης». Ωστόσο, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι έπρεπε να ληφθούν ορισμένα μέτρα δημοσιότητας, συμπεριλαμβανομένης της δημοσίευσης της ανακοίνωσης κενής θέσης στην Επίσημη Εφημερίδα.

7. Ο γενικός γραμματέας διαβίβασε την 1η Ιουλίου 1982 το πόρισμα της διάσκεψης της επιτροπής ίσης εκπροσώπησης στο γενικό διευθυντή διοικήσεως, προσωπικού και οικονομικών υπογραμμίζοντας ότι «οι πολύ ενδιαφέρουσες υποδείξεις της επιτροπής ίσης εκπροσώπησης για τη δημοσιότητα» δεν μπορούσαν να γίνουν δεκτές «ενόψει του επείγοντος και της σημασίας» της εν λόγω προσλήψεως.

8. Με απόφαση του προέδρου του Κοινοβουλίου, με ημερομηνία 6 Αυγούστου 1982, ο David Young διορίστηκε στην κενή θέση ως δόκιμος υπάλληλος με βαθμό Α 5, κλιμάκιο 3 από πρώτης Αυγούστου 1982. Από τις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως προκύπτει ότι αυτή ελήφθη

«— Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΟΚ, ΕΚΑΕ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων και ιδίως τον τίτλο ΙΙΙ, κεφάλαιο ένα αυτού,

— την απόφαση του προεδρείου της 12ης Δεκεμβρίου 1962, περί καθορισμού της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής,

— της ανακοίνωσης κενής θέσης 3599 (θέση αριθ. IV /A/1213),

— των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού,

— κατόπιν προτάσεως του γενικού γραμματέα.»

9. Επειδή δεν ενημερώθηκε για την τύχη της υποψηφιότητάς του, ο προσφεύγων με έγγραφό του, της 5ης Ιουλίου 1982, προς τον πρόεδρο του Κοινοβουλίου ζήτησε να εξεταστεί η υποψηφιότητά του. Σε απάντηση έλαβε επιστολή του διευθυντή προσωπικού και κοινωνικών υποθέσεων, με ημερομηνία 20 Αυγούστου 1982, με την οποία του ανακοινώθηκε ότι η διεύθυνση οικονομικών και πληροφορικής «επέλεξε άλλο υποψήφιο». Η επιστολή ανέφερε επίσης ότι:

«Η ενδιαφερόμενη υπηρεσία έκρινε, πράγματι, ότι η εκπαίδευσή σας και η επαγγελματική σας πείρα δεν ανταποκρίνονται στα απαιτούμενα προσόντα, όπως αυτά αναφέρονται στην προκήρυξη μετάταξης, ιδίως όσον αφορά την πείρα στον τομέα της πληροφορικής λογιστικής.

Επειδή η πληροφορική στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο βρίσκεται ήδη σε πολύ προχωρημένο στάδιο και πρόκειται στο εγγύς μέλλον να γνωρίσει σημαντική ανάπτυξη η σχετική πείρα είναι απαραίτητη για διορισμό στην εν λόγω θέση.

...»

10. Στις 22 Ιουλίου 1982, η Επιτροπή προσωπικού αναφέρθηκε στον πρόεδρο του Κοινοβουλίου σχετικά με ορισμένα γεγονότα που έλαβαν χώρα στο τμήμα του ταμείου και, ιδίως, με τις περιστάσεις υπό τις οποίες πληρώθηκε η θέση για την οποία είχε υποβάλει υποψηφιότητα ο προσφεύγων. Ο πρόεδρος απάντησε στις 13 Σεπτεμβρίου του ιδίου έτους, αναφέροντας ότι «έγινε πρόταση στον Young στις 5 Ιουλίου 1982».

11. Με έγγραφο που δεν έφερε ημερομηνία και το οποίο περιήλθε στο Κοινοβούλιο στις 18 Νοεμβρίου 1982, ο προσφεύγων υπέβαλε στην ΑΔΑ διοικητική ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

12. Επειδή δεν δόθηκε απάντηση στη διοικητική του ένσταση ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή στις 15 Ιουνίου 1983.

13. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και κάλεσε το Κοινοβούλιο να απαντήσει στα ερωτήματα που παρατίθενται κατωτέρω στο σημείο IV.

II — Αιτήματα των διαδίκων

1. Ο *προσφεύγων* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει παραδεκτή την παρούσα προσφυγή·

— να την κρίνει βάσιμη κατ' ουσία και, κατ' ακολουθία, να ακυρώσει τον αποκλεισμό της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος·

— να κρίνει ότι ο διορισμός του Young, βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης είναι παράνομος και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει τον εν λόγω διορισμό·

— εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

2. Το *Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη και αβάσιμη·

— να την απορρίψει·

— να κρίνει επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις ισχύουσες κανονιστικές διατάξεις.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Α — Επί του παραδεκτού

1. Το *Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο* υπογραμμίζει ότι η ΑΔΑ δεν υπέπεσε σε προφανή πλάνη εκτιμήσεως απορρίπτοντας την υπο-

ψηφιότητα του προσφεύγοντος. Κατά συνέπεια, ο διορισμός ενός υποψηφίου που διέθετε τα απαιτούμενα προσόντα δεν είχε νομικές επιπτώσεις στην υπηρεσιακή κατάσταση του προσφεύγοντος και, επομένως, δεν μπορεί να αποτελέσει βλαπτική γι' αυτόν πράξη. Κατά συνέπεια, το αίτημα του προσφεύγοντος να ακυρωθεί ο διορισμός του Young είναι απαράδεκτος λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος.

2. Ο *προσφεύγων* αμφισβητεί ότι είναι απαράδεκτο το αίτημά του για ακύρωση του διορισμού του Young — έστω και αν απορριφθεί το αίτημά του για ακύρωση του αποκλεισμού της υποψηφιότητάς του. Υπογραμμίζει ότι κάθε δόλος ή και απλό διοικητικό πλημμέλημα κατά την επιλογή του υποψηφίου που διορίστηκε έχει άμεση επίπτωση στη δική του νομική κατάσταση: πράγματι, όσο δεν υπάρχει διορισμός μπορεί εύλογα να ελπίζει ότι θα καταλάβει την εν λόγω θέση.

Β — Επί της ουσίας

1. Επί του αποκλεισμού της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος

α) Τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο αποκλεισμός της υποψηφιότητάς του που του ανακοινώθηκε με το έγγραφο της ΑΔΑ, της 20ής Αυγούστου 1982, δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένος.

Πρώτον, η διοίκηση διαμόρφωσε την κρίση της, χωρίς να προβεί σε εξακρίβωση και, ιδίως, χωρίς να έλθει σε επαφή με τον προσφεύγοντα. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της ΑΔΑ ότι η υποψηφιότητά του δεν ανταποκρίνεται στα προσόντα που απαιτούσε η προκήρυξη κενής θέσης είναι εντελώς αστήρικτος.

Υποστηρίζει, επίσης, ότι η αιτιολογία πρέπει να παρέχει στον υποψήφιο τη δυνατότητα να αντιλαμβάνεται τους λόγους για τους οποίους ενδεχομένως αποκλείστηκε και να του γνωστοποιεί, εκτός από τα αντικειμενικά δεδομένα, ιδίως τα κριτήρια εκτιμήσεως βάσει των οποίων έγινε η επιλογή. Επομένως, απλή παραπομπή σε προϋπόθεση που δεν πληρούται, όπως έπραξε η ΑΔΑ, δεν ικανοποιεί, λοιπόν, την υποχρέωση αιτιολογίας. Ο προσφεύγων επικαλείται, στο σημείο αυτό, την απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 1978 (Salerno, κ.λ. κατά Επιτροπής, 4/78 Recueil, σ. 2403).

Η αιτιολογία, τέλος, πρέπει να δίδεται μαζί με την απόφαση περί αποκλεισμού. Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση ο προσφεύγων έλαβε γνώση του αποκλεισμού του με μεγάλη καθυστέρηση και μετά από δική του επιμονή, 50 δηλαδή ημέρες μετά από την προσφορά της θέσης στον Young.

Εξάλλου, η αιτιολογία, αν μπορεί να γίνει λόγος γι' αυτήν, είναι πεπλανημένη και αντίθετη προς τα πραγματικά περιστατικά. Είναι πασίδηλο ότι ο προσφεύγων διαθέτει πολύ καλή γνώση της πληροφορικής λογιστικής. Πράγματι, στη σημερινή του θέση ασχολείται ακόμη και με την πληροφορική λογιστική του Κοινοβουλίου.

Εξάλλου, εθίγη βαθύτατα και διαψεύστηκε η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που έτρεφε ο προσφεύγων στην ΑΔΑ. Κατά τον προσφεύγοντα, κάθε υποψήφιος έχει δικαίωμα σε επισταμένη εξέταση της υποψηφιότητάς του. Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση δεν υπήρξε ούτε μία κατά τα προσχήματα εξέταση.

Τέλος, η διοίκηση παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως η οποία επιτάσσει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα στοιχεία με βάση τα οποία λαμβάνεται μία απόφαση, προϋπόθεση αναγκαία για να ικανοποιηθεί η προτεραιότητα του συμφέροντος της υπη-

ρεσίας κατά την έννοια του άρθρου 7 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Η ταχύτητα, όμως, με την οποία έγινε η επιλογή του Young εμπόδισε ένα σοβαρό "screening" των υποψηφίων. Δεν μπορεί πλέον να γίνεται λόγος για χρηστή διοίκηση, αλλά για «κουκούλωμα».

β) Τα επιχειρήματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η αιτιολογία για τον αποκλεισμό της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος ήταν και ενδεδειγμένη και επαρκής.

Καταρχάς, και, ιδίως, η διοίκηση ήταν απολύτως σε θέση να κρίνει — και πράγματι έκρινε — βάσει της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος και των δικαιολογητικών που υπέβαλε, ιδίως του βιογραφικού του σημειώματος, τα αναφερόμενα προσόντα του. Επαφή με τον υποψήφιο δεν θα προσκόμιζε χρήσιμα, νέα ή συμπληρωματικά στοιχεία εκτιμήσεως.

Στην προκειμένη περίπτωση, επίσης, η διοίκηση πληροφόρησε τον αποκλεισθέντα υποψήφιο όχι μόνο για το γεγονός ότι δεν έγινε δεκτός, αλλά επίσης, και για τους λόγους που οδήγησαν την ΑΔΑ στην απόφασή της με βάση τα στοιχεία και τις ανάγκες της θέσης που επρόκειτο να καλυφθεί.

Ο ισχυρισμός, τέλος, του προσφεύγοντος που στηρίζεται στη δήθεν βραδύτητα ανακοινώσεως του αποκλεισμού του είναι απαράδεκτος διότι δεν προβλήθηκε με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο. Εξάλλου, πρέπει να απορριφθεί επί της ουσίας, δεδομένου ότι η ενημέρωση του προσφεύγοντος σχετικά με τα στοιχεία της παρούσης υποθέσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έγινε καθυστερημένα. Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν υποτεθεί ότι υπήρξε κάποια καθυστέρηση, αυτή δεν ήταν βλαπτική για τον προσφεύγοντα.

Εξάλλου, αν ο προσφεύγων επιμένει για τις καλές του γνώσεις στον τομέα της πληροφορικής λογιστικής, θα πρέπει και ο ίδιος να δεχθεί ότι πρόκειται για ζήτημα που πρέπει να κρίνει η διοίκηση, όπως και έγινε στην παρούσα υπόθεση.

Τέλος, ως προς τους ισχυρισμούς που στηρίζει ο προσφεύγων στην προσβολή της δικαιολογημένης του εμπιστοσύνης και την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι, στην πραγματικότητα, τα επιχειρήματα αυτά είναι ταυτόσημα με τους υπολοίπους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος. Κατά συνέπεια, το Κοινοβούλιο παραπέμπει στα επιχειρήματα που ήδη ανέπτυξε ανωτέρω.

2. Επί του διορισμού του Young

α) Τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι για την πρόσληψη υπαλλήλων, εκτός από υπαλλήλους των βαθμών Α 1 και Α 2, το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης προβλέπει ότι δεν μπορεί να ακολουθηθεί διαφορετική από το διαγωνισμό διαδικασία προσλήψεως παρά μόνο "σε εξαιρετικές περιπτώσεις για θέσεις που απαιτούν ειδικά προσόντα". Στη συγκεκριμένη, όμως, περίπτωση δεν συντρέχει καμία από τις τελευταίες δύο προϋποθέσεις. Αφενός μεν το Κοινοβούλιο δεν εξήγησε γιατί η περίπτωση αυτή συνιστά εξαίρεση από την κανονική διαδικασία προσλήψεων, δεδομένου ότι ο επείγων χαρακτήρας δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την "εξαιρετική περίπτωση" που προβλέπει ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης. Εξάλλου, ο αριθμός των υποψηφίων ήταν περιορισμένος και έτσι η εξεταστική επιτροπή μπορούσε σε σύντομο χρονικό διάστημα να προβεί στην επιλογή της. Εξάλλου, η πληροφορική λογιστική δεν συνιστά πλέον ειδικό προσόν, αλλά, απλώς, έναν κλάδο ανωτέρων σπουδών που είναι ανοικτός για κάθε φοιτητή που διαθέτει μια μέση νοημοσύνη. Ο προσφεύγων προσθέτει ότι η προσφυγή στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης συνιστά εξαιρετική λύση που πρέπει να εφαρμόζεται και να ερμηνεύεται συσταλτικά.

Καίτοι η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως είναι, ωστόσο, υποχρεωμένη να αιτιολογεί την επιλογή της για εφαρμογή του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης ώστε το Δικαστήριο να μπορεί να ελέγχει τη νομιμότητά της. Η ΑΔΑ, όμως, δεν συμμορφώθηκε καθόλου προς την υποχρέωση αυτή.

Τέλος, καίτοι αληθεύει ότι η επιτροπή ίσης εκπροσώπησης δέχτηκε — ρητά — την προσφυγή στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ωστόσο, η συμφωνία της αυτή συνοδεύτηκε με προϋποθέσεις δημοσιότητας προς τις οποίες δεν συμμορφώθηκε η ΑΔΑ. Ο προσφεύγων υπογραμμίζει, σχετικά, ότι κατά την ανταλλαγή υπηρεσιακών σημειωμάτων και γνωμοδοτήσεων, η ΑΔΑ δεν ανέφερε τον δήθεν επείγοντα χαρακτήρα.

6) Τα επιχειρήματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι ο λόγος ακυρώσεως του προσφεύγοντος που στηρίζεται σε έλλειψη προϋποθέσεων για προσφυγή στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης είναι απαράδεκτος. Κατά το Κοινοβούλιο, στη διοίκηση εναπόκειται να αποφανθεί για τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών και, ειδικότερα, να κρίνει αν η διαδικασία για την πλήρωση μιας θέσης συνιστά «εξαιρετική περίπτωση» και αν η κενή θέση απαιτεί «ειδικά προσόντα». Ο έλεγχος του Δικαστηρίου αφορά στην περίπτωση αυτή — όπως και στις άλλες περιπτώσεις κατά τις οποίες η διοίκηση ασκεί εξουσία εκτιμήσεως — τη νομιμότητα της διαδικασίας που ακολουθήθηκε, το αν δηλαδή συμφωνούν με τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης οι μέθοδοι και τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν. Στη συγκεκριμένη, λοιπόν, περίπτωση οι εφαρμοστέες διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, δηλαδή το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, εφαρμόστηκαν κατά τρόπο ορθό. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, σχετικά, ότι τα απαιτούμενα ειδικά προσόντα διατυπώθηκαν και υπογραμμίστηκαν στις διαδοχικές προκηρύξεις κενής θέσης. Εξάλλου, το Κοινοβούλιο επικαλείται, ειδικά, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Μαΐου 1971 (Bode κατά Επιτροπής, 45 και 49/70, Recueil σ. 465) και της 29ης Οκτωβρίου 1975 (Marenco κ.λ. κατά Επιτροπής, 81 μέχρι 88/74, Recueil σ. 1247).

Εξάλλου, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος είναι αβάσιμος δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο δικαίως θεωρεί ότι οι θέσεις που υπάγονται στον τομέα της πληροφορικής εξακολουθούν να είναι θέσεις που απαιτούν ειδικά προσόντα και δικαιολογούν προσφυγή στη διαδικασία προσλήψεως του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Καίτοι η πληροφορική λογιστική διδάσκεται σε ορισμένα πανεπιστήμια, αυτό δεν αποδεικνύει καθόλου ότι υπάρχει επαρκής αριθμός υπαλλήλων των Ε.Κ. ή ενδεχομένων υποψηφίων ενός γενικού διαγωνισμού που έχουν σχετικές γνώσεις ώστε να μπορεί στό εξής να θεωρηθεί ότι τα απαιτούμενα για μια θέση στον τομέα αυτό προσόντα δεν είναι ειδικά. Το Κοινοβούλιο επικαλείται, σχετικά, το γεγονός, ότι στην προκειμένη περίπτωση, υποβλήθηκαν μόνο δύο υποψηφιότητες από υπαλλήλους οργάνων, υποψηφιότητες, δηλαδή, που υποβλήθηκαν δυνάμει των ανακοινώσεων κενής θέσης 3599 και PE/A/75.

Το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει, τέλος, ότι η γνωμοδότηση της επιτροπής ίσης εκπροσώπησης, που δόθηκε ως συμβουλευτική γνώμη, έκρινε ότι η προσφυγή στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, δικαιολογείται από την ειδική φύση της εν λόγω θέσης. Κατά το Κοινοβούλιο, τις προ-

ὑποθέσεις εφαρμογής της ειδικής αυτής διαδικασίας αποφάσισε η διοίκηση. Το Δικαστήριο, στην προαναφερθείσα απόφασή του της 29ης Οκτωβρίου 1975, ρητά αποφάνθηκε ότι η προσφυγή στο άρθρο 29, παράγραφος 2, «δεν εξαρτάται από καμία προϋπόθεση δημοσιότητας, αλλά μόνο από το γεγονός ότι πρόκειται για πρόσληψη ... σε θέσεις που απαιτούν ειδικά προσόντα». Εξάλλου, παρόμοια δημοσιότητα δεν αποτελεί πρακτική και των άλλων κοινοτικών οργάνων. Κατά συνέπεια, δεν μπορούν να γίνουν δεκτές οι επικρίσεις του προσφεύγοντος για έλλειψη δημοσιότητας.

IV — Ερωτήματα που υπέβαλε το Δικαστήριο

Το Δικαστήριο κάλεσε το Κοινοβούλιο να του διευκρινίσει, εγγράφως και πριν από τις 20 Φεβρουαρίου 1984:

1. Με βάση ποια δεδομένα έκρινε ότι ο προσφεύγων, παρά τα στοιχεία που περιέχει το βιογραφικό σημείωμα που είχε επισυνάψει στην αίτηση υποψηφιότητάς του, δεν συγκέντρωνε τις προϋποθέσεις που απαιτούσε η προκήρυξη κενής θέσης PE/A/75;

2. Πότε, πώς και για ποιους λόγους το Κοινοβούλιο έλαβε την απόφαση να ακολουθήσει τη διαδικασία προσλήψεως που προβλέπεται στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης;

3. Αν η ανακοίνωση προσλήψεως, το σχέδιο της οποίας είχε διαβιβαστεί στην επιτροπή ίσης εκπροσώπησης, υιοθετήθηκε ρητά, ενδεχομένως, α) υπό ποια μορφή υιοθετήθηκε, β) έγινε οποιαδήποτε δημοσίευσή του;

4. Αν ο υποψήφιος που διορίστηκε είχε υποβάλει υποψηφιότητα, αν υπήρξαν άλλες υποψηφιότητες για τη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, αν εξετάστηκε στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος και, ενδεχομένως, πώς και ποιος έκανε την επιλογή μεταξύ των υποψηφίων;

5. Γιατί στις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως περί διορισμού, της 6ης Αυγούστου 1982, αναφέρεται η εσωτερική προκήρυξη κενής θέσης 3599 και όχι η απόφαση προσφυγής στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2;

Με έγγραφο της 17ης Φεβρουαρίου 1984, το Κοινοβούλιο απάντησε στα ερωτήματα που υπέβαλε το Δικαστήριο. Στην απάντησή του, το Κοινοβούλιο αναφέρει, ιδίως, ότι κατά το χρόνο πληρώσεως της κενής θέσης κύριου διοικητικού υπαλλήλου, για την οποία υπέβαλε υποψηφιότητα ο προσφεύγων και η οποία έγινε αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, το τμήμα Ταμείο-Λογιστήριο αντιμετώπιζε ορισμένα προβλήματα προσωπικού και οργανώσεως. Έτσι, κατόπιν ορισμένων αλλαγών, το εν λόγω τμήμα στερήθηκε των υπηρεσιών δύο ικανών συνεργατών οι οποίοι επιτελούσαν υπεύθυνα καθήκοντα. Επιβαλλόταν, επομένως, η ταχύτερη δυνατή πλήρωση της κενής θέσης. Εξάλλου, πρόσφατα, το Ελεγκτικό Συνέδριο είχε επικρίνει αυστηρά, σε ειδική έκθεσή του, το έργο του τμήματος Ταμείο-Λογιστήριο φθάνοντας μέχρι του σημείου να εισηγηθεί πειθαρχική δίωξη κατά ορισμένων υπαλλήλων του τμήματος, είχε δε καλέσει την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να προβεί σε έλεγχο και αναδιοργάνωση των εργασιών του τμήματος. Ενόψει των δύσκολων αυτών προβλημάτων προσωπικού και οργανώσεως, η διαδικασία πληρώσεως της κενής θέσης προσλάμβανε ιδιαίτερη σημασία. Η ΑΔΑ ήταν υποχρεωμένη να εξετάσει και να εκτιμήσει όλες τις δυνατότητες που προσέφερε ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων.

Εξάλλου, σε ό,τι αφορά τα 5 ερωτήματα που υπέβαλε το Δικαστήριο, το Κοινοβούλιο παρατηρεί, ιδίως, τα εξής:

1. Η επιτροπή επιλογής που συστήθηκε για την εν λόγω πρόσληψη έκρινε με βάση τα στοιχεία που παρέσχε ο ίδιος ο προσφεύγων στο βιογραφικό του σημείωμα, ότι ο υποψήφιος δεν κατείχε το ουσιαστικό πρόσόν «της πείρας στον τομέα της πληροφορικής λογιστικής» που απαιτούσε η προκήρυξη κενής θέσης. Καίτοι από το βιογραφικό σημείωμα προέκυπτε μια ορισμένη γνώση των λογιστικών μεθόδων, η γνώση αυτή δεν μπορούσε να θεωρηθεί επαρκής σε σχέση με την προκήρυξη κενής θέσης η οποία απαιτούσε πολύ καλή γνώση των μεθόδων αυτών.

Η πείρα που είχε αποκτήσει στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων, όπου ο Picciolo ήταν υπεύθυνος των εσόδων, δεν κρίθηκε επαρκής, δεδομένου ότι ανάλογα καθήκοντα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιτελεί υπάλληλος με βαθμό Β 1.

2. Από τη στιγμή της χηρείας της εν λόγω θέσεως κύριου διοικητικού υπαλλήλου και ενόψει των δυσκολιών πληρώσεώς της που εκτέθηκαν ανωτέρω, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή εξέτασε τη δυνατότητα και των δύο διαδικασιών προσλήψεως, τόσο της συνήθους που προβλέπεται στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης όσο και της έκτακτης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου. Ως προς την τελευταία αυτή διαδικασία, η ΑΔΑ ήταν πεπεισμένη ότι οι προϋποθέσεις που απαιτεί ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης συνέτρεχαν στην προκειμένη περίπτωση. Επρόκειτο για την πλήρωση μιας θέσης που απαιτούσε ειδικά προσόντα λόγω των ειδικών γνώσεων που συνδέονται με την πείρα σε έναν πολύ ειδικευμένο τομέα. Επίσης, οι ιδιομορφίες χηρείας της θέσεως καθιστούσαν την πληρωσή της «εξαιρετική περίπτωση» κατά την έννοια της παραγράφου 2 η εφαρμογή της οποίας επιβαλλόταν από διοικητικής απόψεως.

Ωστόσο, η ΑΔΑ θέλησε ακόμα να βεβαιωθεί για τις δυνατότητες προσλήψεως βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ζητώντας την υποβολή υποψηφιοτήτων εκ μέρους όσων είχαν τα απαιτούμενα προσόντα.

3. α) Μετά από συζήτηση των δεδομένων του προβλήματος και συναγωγή του συμπεράσματος ότι η προσφυγή στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης δεν ήταν μόνο αποδεκτή, αλλά και ενδεδειγμένη, η αρμόδια αρχή, δηλαδή ο γενικός γραμματέας, κίνησε τη διαδικασία αυτή, υποβάλλοντας στην επιτροπή ίσης εκπροσώπησης σχέδιο προκήρυξης πρόσληψης (PE/5/S). Μετά την υποβολή της γνώμης της επιτροπής ίσης εκπροσώπησης, ο γενικός γραμματέας αποφάσισε, με υπηρεσιακό σημείωμα της 1ης Ιουλίου 1982, να ακολουθήσει τη διαδικασία με βάση την προκήρυξη αυτή πρόσληψης, παραβλέποντας, ωστόσο, τις υποδείξεις της επιτροπής ίσης εκπροσώπησης σε ό,τι αφορά τη δημοσιότητα.

β) Πράγματι, το υπηρεσιακό σημείωμα του γενικού γραμματέα υπογράμμιζε «τον επείγοντα χαρακτήρα και τη σημασία της προσλήψεως αυτής» που, κατά τη γνώμη του, καθιστούσαν αδύνατη τη δημοσίευση. Στη συνοπτικά διατυπωμένη απόφαση αναφέρονταν τα δεδομένα του προβλήματος, όπως αυτά εκτέθηκαν ανωτέρω.

Γι' αυτούς τους λόγους δεν έγινε οποιαδήποτε δημοσίευση της προκήρυξης προσλήψεως.

4. α) Ο υποψήφιος που διορίστηκε είχε υποβάλει ο ίδιος υποψηφιότητα.

6) Υπήρξαν και άλλες υποψηφιότητες που εξετάστηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2.

γ) Επειδή η διαδικασία που ακολουθήθηκε με βάση την ανακοίνωση κενής θέσης PE/A/75 και η διαδικασία που ακολουθήθηκε με βάση την προκήρυξη προσλήψεως PE/5/S, κατ' εφαρμογή του άρθρου 29, παράγραφος 2, επικαλύφθηκαν μετά από ορισμένη στιγμή, η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος εξετάστηκε και ελήφθη υπόψη μαζί με τις υποψηφιότητες που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2.

δ) Η επιλογή πραγματοποιήθηκε από μια άτυπη επιτροπή επιλογής. Η επιτροπή αυτή επιλογής προέβη, πρώτον, στην εξέταση των φακέλων των υποψηφίων. Κατόπιν, και με βάση την εξέταση αυτή αποφάσισε αν υπήρχε λόγος να κληθούν οι υποψήφιοι για συνέντευξη.

Στην περίπτωση του Picciolo η επιτροπή έκρινε, με βάση τις σκέψεις που εκτέθηκαν ανωτέρω (απάντηση στο πρώτο ερώτημα του Δικαστηρίου), ότι από μια συνέντευξη με τον υποψήφιο δεν θα πρέκυπταν άλλα στοιχεία εκτιμήσεως.

5. Σύμφωνα με σχεδόν πάγια πρακτική του οργάνου, στις αποφάσεις διορισμού αναφέρεται η πρώτη ανακοίνωση που κηρύσσει τη θέση κενή.

Η πρακτική αυτή μπορεί να επικριθεί, ιδίως όταν η ΑΔΑ προσφεύγει, κατόπιν, στην εξαιρετική διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, εκδίδοντας ειδική προκήρυξη προσλήψεως, όπως αυτό συνέβη στην προκειμένη περίπτωση.

V — Προφορική διαδικασία

Στη συνεδρίαση της 15ης Μαρτίου 1984, ο Picciolo, εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο V. Biel, και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από το δικηγόρο A. Bonn, ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 12ης Απριλίου 1984.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Ιουνίου 1983, ο Santo Picciolo, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί, κατ' ουσία, την ακύρωση δύο αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, από τις οποίες η μία απορρίπτει την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος για θέση κυρίου διοικητικού υπαλλήλου και η άλλη διορίζει άλλο υποψήφιο βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων.

2 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι, επειδή στο τμήμα Ταμείο-Λογιστήριο της Γενικής Διευθύνσεως Διοικήσεως, Προσωπικού και Οικονομικών του Ευρω-

παϊκού Κοινοβουλίου (στο εξής Κοινοβούλιο) υφίστατο κενή θέση κυρίου διοικητικού υπαλλήλου (σταδιοδρομίας Α 5-4), το Κοινοβούλιο δημοσίευσε την ανακοίνωση κενής θέσης 3599, της 10ης Μαΐου 1982, με την οποία κινήθηκε η διαδικασία πληρώσεως της θέσεως αυτής με μετάθεση ή προαγωγή, σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Σε ό,τι αφορά τη «φύση των καθηκόντων» και τα «απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις», από την ανακοίνωση αυτή προκύπτει ότι ο εν λόγω υπάλληλος θα είναι «υπεύθυνος, υπό την εποπτεία του υπολόγου, για όλους τους τομείς δραστηριότητας της λογιστικής υπηρεσίας, της υπηρεσίας εισπράξεων και της υπηρεσίας ελέγχου των παγίων προκαταβολών» και ότι πρέπει να έχει, μεταξύ άλλων, «πολύ καλή γνώση των λογιστικών μεθόδων» καθώς και «πείρα στον τομέα της λογιστικής με πληροφορική».

3 Ωστόσο, χωρίς να αναμένει την εκπνοή της προθεσμίας υποβολής υποψηφιοτήτων, το Κοινοβούλιο διαβίβασε στα άλλα κοινοτικά όργανα, στις 18 Μαΐου 1982, κατ' εφαρμογή του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, δεύτερη ανακοίνωση κενής θέσης PE/A/75, προκειμένου να πληρώσει τη θέση αυτή με μετάταξη από άλλο όργανο. Η τελευταία αυτή ανακοίνωση επανελάμβανε κατά γράμμα, σε ό,τι αφορά τη φύση των καθηκόντων και τα απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις, το κείμενο της προαναφερθείσας ανακοίνωσης 3599.

4 Η προθεσμία υποβολής των υποψηφιοτήτων, βάσει της ανακοίνωσης κενής θέσης PE/A/75 έληγε στις 3 Ιουνίου 1982. Ωστόσο, με έγγραφό του, της 28ης Μαΐου 1982, ο γενικός γραμματέας του Κοινοβουλίου πληροφόρησε την επιτροπή ίσης εκπροσώπησης ότι «ενόψει του εξαιρετικά ειδικού χαρακτήρα αυτής της θέσης,... αποφάσισε να ακολουθήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης». Κατά συνέπεια, υπέβαλε στην Επιτροπή σχέδιο ανακοινώσεως περί προσλήψεως (PE/5/S), το οποίο επίσης επανελάμβανε κατ' ουσία το κείμενο των προηγουμένων ανακοινώσεων σε ό,τι αφορά τη φύση των καθηκόντων και τα απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις.

5 Με έγγραφο της 28ης Ιουνίου 1982, η Επιτροπή ίσης εκπροσώπησης δήλωσε ότι δικαιολογείται στην προκειμένη περίπτωση προσφυγή στη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 2, υπογραμμίζοντας, ωστόσο, ότι έπρεπε να ληφθούν ορισμένα μέτρα δημοσιότητας, συμπεριλαμβανομένης της δημοσίευσης της ανακοίνωσης κενής θέσης στην Επίσημη Εφημερίδα. Εντούτοις, η δημοσίευση αυτή δεν έγινε.

6 Οι δύο πρώτες ανακοινώσεις κενής θέσης, δηλαδή οι ανακοινώσεις 3599 και PE/A/75, δεν προκάλεσαν παρά την υποβολή δύο μόνο υποψηφιοτήτων. Σε ό,τι αφορά την ανακοίνωση κενής θέσης 3599, ένας μόνο υπάλληλος, με βαθμό Β 1, υπέβαλε την υποψηφιότητά του εκφράζοντας την επιθυμία να μετάσχει σε εσωτερικό διαγωνισμό. Για την ανακοίνωση κενής θέσης PE/A/75 η μοναδική υποψηφιότητα ήταν εκείνη που υπέβαλε στις 27 Μαΐου 1982 ο προσφεύγων, διοικητικός υπάλληλος με βαθμό Α6 (προακτέος) στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο Λουξεμβούργο. Ο προσφεύγων είχε επισυνάψει στην αίτηση υποψηφιότητάς του βιογραφικό σημείωμα που περιείχε, μεταξύ άλλων, αρκετά λεπτομερή περιγραφή της επαγγελματικής του πείρας, πριν από την ανάληψη υπηρεσίας στις Κοινότητες, καθώς και της εργασίας του στην Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων, στον τομέα της τηρήσεως των λογαριασμών του προϋπολογισμού και της εμπορικής και αναλυτικής λογιστικής. Ως προς την εργασία του στον τομέα της πληροφορικής, ο προσφεύγων ανέφερε, ιδίως, τη συνεργασία του στην υλοποίηση του συστήματος «Sagap-2».

7 Ο προσφεύγων, ο οποίος δεν ενημερώθηκε για την εξέλιξη της διαδικασίας προσλήψεως, απηύθηνε στις 5 Ιουλίου 1982 επιστολή στον πρόεδρο του Κοινοβουλίου, με την οποία ζητούσε να εξεταστεί η υποψηφιότητά του. Με έγγραφο της 20ής Αυγούστου 1982, το Κοινοβούλιο του απάντησε ότι η Διεύθυνση Οικονομικών και Πληροφορικής «επέλεξε άλλον υποψήφιο». Η επιστολή ανέφερε επίσης ότι:

«Η ενδιαφερόμενη υπηρεσία έκρινε, πράγματι, ότι η εκπαίδευση και η επαγγελματική πείρα σας δεν ανταποκρίνονται στα απαιτούμενα προσόντα, όπως αυτά αναφέρονται στην ανακοίνωση περί μετάταξης ιδίως σε ό,τι αφορά "την πείρα στον τομέα της λογιστικής με πληροφορική".

Επειδή η πληροφορική στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο βρίσκεται ήδη σε πολύ προχωρημένο στάδιο και πρόκειται στο εγγύς μέλλον να γνωρίσει σημαντική ανάπτυξη, η σχετική πείρα είναι απαραίτητη για το διορισμό στην εν λόγω θέση».

8 Πράγματι, η θέση αυτή, ήδη από τις 5 Ιουλίου 1982, είχε προσφερθεί σε άλλον υποψήφιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Με απόφαση του προέδρου του Κοινοβουλίου, της 6ης Αυγούστου 1982, ο υποψήφιος αυτός διορίστηκε στην κενή θέση ως δόκιμος υπάλληλος με βαθμό Α 5 από 1ης Αυγούστου 1982.

9 Στις 18 Νοεμβρίου 1982, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά των αποφάσεων περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του και διορισμού άλλου υποψηφίου. Επειδή δεν δόθηκε απάντηση στη διοικητική του ένσταση άσκησε την παρούσα προσφυγή.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος

10 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, πρώτον, ότι απορρίπτοντας την υποψηφιότητά του, η διοίκηση μόρφωσε την κρίση της χωρίς να προβεί σε εξακρίβωση και, ιδίως, χωρίς να έλθει σε επαφή μαζί του. Κάθε υποψήφιος έχει δικαίωμα σε επισταμένη εξέταση της υποψηφιότητάς του. Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση δεν υπήρξε ούτε μία κατά τα προσχήματα εξέταση, εφόσον η ταχύτητα επιλογής εμπόδισε σε σοβαρή εξέταση των υποψηφίων. Κατά συνέπεια, κλονίστηκε βαθύτατα και διαψεύστηκε η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που έτρεφε ο προσφεύγων στην ΑΔΑ. Η τελευταία παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, ο δε ισχυρισμός της ότι η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος δεν ανταποκρινόταν στα προσόντα που απαιτούσε η ανακοίνωση κενής θέσης είναι εντελώς αστήρικτος.

11 Κατά το Κοινοβούλιο, η διοίκηση ήταν απολύτως σε θέση να κρίνει — και πράγματι έκρινε — τα προσόντα του προσφεύγοντος βάσει της αιτήσεως υποψηφιότητάς του και των συνημμένων δικαιολογητικών, ειδικότερα δε του βιογραφικού του σημειώματος. Επαφή με τον προσφεύγοντα δεν θα προσέφερε νέα ή συμπληρωματικά στοιχεία εκτιμήσεως.

12 Κατόπιν των ερωτημάτων που υπέβαλε το Δικαστήριο, το Κοινούλιο διευκρίνισε ότι η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος ελήφθη υπόψη μαζί με τις υποψηφιότητες που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Η επιλογή έγινε από μια άτυπη επιτροπή επιλογής, η οποία προέβη, πρώτον, σε εξέταση των φακέλων των υποψηφίων. Με βάση την εξέταση αυτή η επιτροπή αποφάσισε αν συνέτρεχε ή όχι λόγος να κληθούν οι υποψήφιοι για συνέντευξη. Στην περίπτωση του προσφεύγοντος, λοιπόν, η επιτροπή έκρινε ότι δεν κατείχε το ουσιαστικό προσόν της «πείρας στον τομέα της λογιστικής με πληροφορική» και ότι από μία συνέντευξη με τον υποψήφιο δεν θα αποκόμιζε άλλα στοιχεία εκτιμήσεως.

13 Πρέπει, σχετικά, να υπογραμμιστεί ότι στο πλαίσιο διαδικασιών προσλήψεως ή μετατάξεως, εναπόκειται στους υποψηφίους να προσκομίσουν όλα τα χρήσιμα στοιχεία και πληροφορίες που θα επιτρέψουν στην ΑΔΑ να διαπιστώσει αν ο ενδιαφερόμενος συγκεντρώνει ή όχι τις προϋποθέσεις που θέτει η ανακοίνωση κενής θέσης. Στην αρχή αυτή και μόνο ή ενδεχομένως στην επιτροπή επιλογής εναπόκειται να εκτιμήσει αν πρέπει να ζητηθούν συμπληρωματικά στοιχεία από τους υποψηφίους. Στην προκειμένη περίπτωση ο προσφεύγων δεν ανέφερε καν ποια ήταν, κατά τη γνώμη του, τα αναγκαία και χρήσιμα στοιχεία προκειμένου να συμπληρωθούν τα στοιχεία που παρείχε το βιογραφικό του σημείωμα, καθώς και εκείνα που γνώριζε ήδη η επιτροπή επιλογής για τη φύση της σχετικής εργασίας του, εκεί όπου υπηρετούσε. Κατά συνέπεια, εφόσον ο προσφεύγων δεν προσκόμισε καμία απόδειξη ότι η υποψηφιότητά του δεν ελήφθη σοβαρώς υπόψη κατά τη διαδικασία προσλήψεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο πρώτος αυτός ισχυρισμός του προσφεύγοντος στερείται κάθε ερείσματος.

14 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται δεύτερον, ότι η αιτιολογία απορρίψεως της υποψηφιότητάς του, κατά την οποία η εκπαίδευση και επαγγελματική πείρα του δεν ανταποκρίνονταν στα απαιτούμενα προσόντα, είναι εν πάση περιπτώσει πεπλανημένη. Είναι πράγματι γνωστό ότι ο προσφεύγων διαθέτει ευρεία γνώση της λογιστικής με πληροφορική και ότι στη σημερινή του θέση στην Επιτροπή ασχολείται ακόμα και με τη λογιστική με πληροφορική του Κοινοβουλίου.

15 Στα υπομνήματα που κατέθεσε το Κοινοβούλιο κατά τη διάρκεια της έγγραφης διαδικασίας, περιορίστηκε να υπογραμμίσει ότι στην ΑΔΑ και όχι στον ίδιο τον υποψήφιο εναπόκειται να εκτιμήσει τις γνώσεις του προσφεύγοντος. Ωστόσο, απαντώντας στα ερωτήματα που υπέβαλε το Δικαστήριο, το Κοινοβούλιο διευκρίνισε ότι η επιτροπή επιλογής έκρινε, βάσει του βιογραφικού σημείωματος του προσφεύγοντος, ότι ο υποψήφιος δεν κατείχε το ουσιαστικό προσόν της «πείρας στον τομέα της λογιστικής με πληροφορική». Η πείρα που απέκτησε ο προσφεύγων στην σημερινή του θέση δεν κρίθηκε ικανοποιητική, δεδομένου ότι παρόμοια καθήκοντα επιτελεί στο Κοινοβούλιο υπάλληλος με βαθμό Β 1. Ως προς το σύστημα Sagap-2 που επικαλείται ο προσφεύγων στο βιογραφικό του σημείωμα, αυτό αφορά την πληροφορική επεξεργασία διευθύνσεων και, επομένως, δεν ανταποκρίνεται στα απαιτούμενα για την κενή θέση προσόντα. Ο προσφεύγων δεν αμφισβήτησε τα στοιχεία αυτά.

16 Κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στην ΑΔΑ εναπόκειται να εκτιμήσει αν ένας υποψήφιος συγκεντρώνει τις αναφερόμενες στην ανακοίνωση κενής θέσης απαιτούμενες προϋποθέσεις, η δε εκτίμηση αυτή δεν μπορεί να αμφισβητηθεί παρά μόνο σε περίπτωση πρόδηλης πλάνης.

17 Κατόπιν, όμως, των διευκρινίσεων του Κοινοβουλίου για τα ουσιαστικά προσόντα του προσφεύγοντος σε σχέση με τα απαιτούμενα για την εν λόγω θέση προσόντα, σε ό,τι αφορά την πείρα στον τομέα της λογιστικής με πληροφορική, δεν προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως ούτε, κατά μείζονα λόγο, σε πρόδηλη πλάνη κρίνοντας ότι ο προσφεύγων δεν συγκέντρωνε, στο σημείο αυτό, τις προϋποθέσεις της ανακοίνωσης κενής θέσης. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος του προσφεύγοντος.

18 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται, εξάλλου, ότι η απόρριψη της υποψηφιότητάς του δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη. Η αιτιολογία πρέπει να παρέχει στον αποκλεισθέντα υποψήφιο τη δυνατότητα να γνωρίσει τους ενδεχόμενους λόγους του αποκλεισμού του και να του ανακοινώσει τα αντικειμενικά δεδομένα βάσει των οποίων έγινε η επιλογή. Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση η αιτιολογία αποκλεισμού περιορίστηκε να παραπέμψει στη δήθεν μη πληρούμενη προϋπόθεση.

19 Κατά το Κοινοβούλιο, η αιτιολογία απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος ήταν η ενδεδειγμένη και επαρκής. Η διοίκηση πληροφόρησε τον προσφεύγοντα όχι μόνο για το γεγονός του αποκλεισμού του, αλλά επίσης για τους λόγους που οδήγησαν στην απόφαση αυτή σύμφωνα με τα δεδομένα και τις ανάγκες της προς πλήρωση θέσης.

20 Πρέπει, σχετικά, να μνημονευθεί η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία η υποχρέωση αιτιολογίας των βλαπτικών αποφάσεων αποσκοπεί, αφενός μεν, στο να επιτρέψει στο Διακστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του επί της νομιμότητας της αποφάσεως και, αφετέρου, να παράσχει στον ενδιαφερόμενο τα αναγκαία στοιχεία για να μάθει αν η απόφαση είναι ή όχι βάσιμη.

21 Στην προκειμένη περίπτωση, το Κοινοβούλιο γνώρισε στον προσφεύγοντα ότι δεν συγκέντρωνε την προϋπόθεση της πείρας στον τομέα της λογιστικής με

πληροφορική. Του εξήγησε, επίσης, τους λόγους για τους οποίους η πείρα αυτή ήταν απαραίτητη για το διορισμό στην επίδικη θέση, δεν διευκρίνισε, όμως, τους λόγους για τους οποίους η πείρα που επικαλούνταν ο προσφεύγων στην αίτηση υποψιότητάς του δεν ήταν επαρκής από την άποψη αυτή.

22 Δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι η αιτιολογία αυτή δημιούργησε αμφιβολίες στον προσφεύγοντα ως προς την ορθότητα του αποκλεισμού του. Ωστόσο, οι διευκρινίσεις που παρέσχε το Κοινοβούλιο σε απάντηση των ερωτημάτων που υπέβαλε το Δικαστήριο επέτρεψαν στο τελευταίο να ασκήσει τον έλεγχό του επί της νομιμότητας και να εξακριβώσει την ακρίβεια της αιτιολογίας. Υπό τις περιστάσεις αυτές ο συνοπτικός χαρακτήρας της αιτιολογίας δεν αρκεί για να δικαιολογήσει ακύρωση της επίδικης πράξης.

23 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, τέλος, στο απαντητικό του υπόμνημα, ότι τόσο η απορριπτική απόφαση όσο και η αιτιολογία της, του ανακοινώθηκαν εκπρόθεσμα. Πληροφορήθηκε τον αποκλεισμό του μόνο κατόπιν επιμονής του και 50 ημέρες μετά την προσφορά της θέσης σε άλλο υποψήφιο.

24 Κατά το Κοινοβούλιο, ο ισχυρισμός αυτός του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί, εφόσον δεν προβλήθηκε με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο. Εν πάση περιπτώσει, η ανακοίνωση δεν μπορεί να θεωρηθεί καθυστερημένη και, έστω και αν αυτό συνέβη, το γεγονός αυτό δεν υπήρξε βλαπτικό για τον προσφεύγοντα.

25 Καίτοι στην προκειμένη περίπτωση, η ανακοίνωση έγινε, πράγματι, με λυπηρή καθυστέρηση, αρκεί, χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το ζήτημα της όψιμης προβολής του ισχυρισμού, να μνημονευθεί η νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η εκπρόθεσμη ανακοίνωση στον ενδιαφερόμενο ατομικής αποφάσεως δεν μπορεί να επιφέρει την ακύρωσή της δεδομένου ότι η ανακοίνωση αποτελεί πράξη μεταγενέστερη της αποφάσεως και, συνεπώς, δεν ασκεί καμία επίδραση επί του περιεχόμενού της (βλέπε απόφαση της 29. 10. 1981, Arning κατά Επιτροπής, 125/80, Συλλογή σ. 2539).

26 Εφόσον το σύνολο των ισχυρισμών που προέβαλε ο προσφεύγων προς στήριξη του αιτήματος ακυρώσεως της απορριπτικής αποφάσεως κρίθηκε αβάσιμο, το αίτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως του διορισμού άλλου υποψηφίου

27 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται, σχετικά, ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις κινήσεως της ειδικής διαδικασίας προσλήψεως του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να ακυρωθεί ο διορισμός.

28 Το Κοινοβούλιο θεωρεί το αίτημα αυτό απαράδεκτο. Εφόσον ο προσφεύγων δεν συγκέντρωνε τις προϋποθέσεις για να διοριστεί ο ίδιος, ο διορισμός άλλου υποψηφίου δεν μπορεί να του προξενήσει βλάβη. Εξάλλου, ο ισχυρισμός αυτός είναι, επίσης, αβάσιμος εφόσον στην προκειμένη περίπτωση συνέτρεχαν όλες οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 29, παράγραφος 2.

29 Αποτελεί, πράγματι, πάγια νομολογία ότι για να μπορέσει ένας υπάλληλος να ασκήσει προσφυγή, δυνάμει των άρθρων 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, κατά αποφάσεως της ΑΔΑ, πρέπει να έχει προσωπικό συμφέρον για την ακύρωση της επίδικης πράξης (βλέπε απόφαση της 29. 10. 1975, Marenco κ.λ. κατά Επιτροπής, 81 μέχρι 88/74, Recueil σ. 1247, και απόφαση της 30ής Ιουνίου 1983, Schloh κατά Συμβουλίου, 85/82, Συλλογή σ. 2105). Εφόσον το σύνολο των αιτιάσεων του προσφεύγοντος κατά της αποφάσεως της ΑΔΑ περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για την κενή θέση αποδείχτηκαν αβάσιμες, ο προσφεύγων δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον από την ακύρωση του διορισμού άλλου υποψηφίου στη θέση αυτή, την οποία δεν μπορεί ο ίδιος εγκύρως να διεκδικήσει. Κατά συνέπεια, το αίτημα αυτό του προσφεύγοντος πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

Επί των δικαστικών εξόδων

30 Καίτοι ο προσφεύγων ηττήθη ολικώς, πρέπει, ωστόσο, να ληφθούν υπόψη για το διακανονισμό των δικαστικών εξόδων οι προηγούμενες σκέψεις σχετικά με τη συνοπτική αιτιολογία της αποφάσεως της ΑΔΑ περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος. Πράγματι, μόνο μετά από τις απαντήσεις που έδωσε το Κοινοβούλιο στα ερωτήματα του Δικαστηρίου κατέστη δυνατό στον προσφεύγοντα να εκτιμήσει πλήρως το περιεχόμενο της αιτιολογίας. Υπό τις περιστάσεις, λοιπόν, αυτές μπορεί να συγχωρηθεί στον προσφεύγοντα ότι προσέφυγε στο Δικαστήριο για έλεγχο της νομιμότητας των εν λόγω αποφάσεων της ΑΔΑ.

31 Πρέπει, επομένως, να εφαρμοστεί το άρθρο 69, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας, κατά το οποίο το Δικαστήριο μπορεί να καταδικάσει ακόμα και το νικήσαντα διάδικο στην καταβολή προς τον αντίδικο των εξόδων δίκης που προκάλεσε με την ίδια τη συμπεριφορά του.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων του προσφεύγοντος.

Bahlmann Pescatore Due

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 30 Μαΐου 1984.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

K. Bahlmann

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ CARL OTTO LENZ ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1984 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Η υπόθεση επί της οποίας αναπτύσσω σήμερα τις προτάσεις μου αφορά την πλήρωση θέσεως κυρίου υπαλλήλου διοικήσεως (σταδιοδρομία Α 5/Α 4) στο τμήμα Ταμείο-Λογιστήριο της Γενικής Διευθύνσεως Προσωπικού και Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Α — Η διαδικασία για την κατάληψη της θέσεως άρχισε με την ανακοίνωση κενής θέσης αριθ. 3599 της 10ης Μαΐου 1982, σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Η ανακοίνωση αυτή καθόριζε ως εξής τα καθήκοντα που συνδέονται με τη θέση:

1 — Μετάφραση από τα γερμανικά.